

L'empresa. Radiografia d'una empresa: comptabilitat i finances

- Hola. Que hi ets?
- Què? Perdona?
- L'aigua que m'havies demanat.
- Ai, estava meditant.
- Meditant?
- Sí, per trobar l'equilibri.
- Jo sí que he de trobar l'equilibri..., però dels números.
- Aquesta aigua no està gaire freda, eh?
- Sí, és la nevera, he de canviar-la.
- Ostres.
- No t'amoïnis, ja ho eixugo jo
- Ai!
- Els tamborets també coixegen una mica. T'has fet mal?
- No. Però m'ha tallat el rotllo.
- Ommmm!

Perquè les coses funcionin correctament en una empresa és important tenir-ne un control constant de les finances. El balanç, el compte de resultats i el compte de tresoreria ens donen la informació necessària per fer-ho.

El balanç és com una foto de la situació patrimonial de l'empresa en una data determinada.

En l'actiu a llarg termini hi haurà les inversions efectuades que estaran més d'un any a l'empresa: la compra del local, les obres que es facin, la compra d'ordinadors, etc.

En l'actiu a curt termini, hi tenim les existències de matèria primera o de producte acabat, la relació de clients que ens deuen diners i els diners líquids al banc.

I en el passiu veurem com s'han finançat aquestes inversions. En primer lloc, el deute que hem de tornar a curt termini, i després el deute per tornar al cap d'un any o més. I, finalment, els fons propis.

Sempre hi ha d'haver un equilibri entre les fonts de finançament, ja que massa deute ofegaria l'empresa i massa poc li impediria fer inversions, de vegades imprescindibles perquè sobrevisqui.

- Speak?
- Spoke, spoken!
- Write?
- Wrote..., wroten?
- No! Written!
- A què jugueu?
- A repassar verbs irregulars. Oi que és un pla de nassos?
- Et truco més tard.
- On vas amb tanta pasta? Que rica que ets, noia!

- Psí. No és meva. He de passar a pagar el cuir de les polseres.
- Però tu almenys toques calés, que jo... Cobro molt, pago molt, gasto molt i, al final, ni un duro al calaix.
- Ho cobro d'aquí?
- Sí, i queda't el canvi, no?
- Sí, amb mi, et quedaràs... Porta això!

L'amo del bar no s'entén amb els números perquè potser encara no sap que en termes comptables un ingrés no és sinònim de cobrament i una despesa no és el mateix que un pagament. Aquesta diferència és molt important per entendre els números d'una empresa, que es controlen a través del compte de resultats i el compte de tresoreria.

Quan una empresa factura a un client, comptabilitza un ingrés tot i que encara no hagi cobrat. Només quan rebí els diners podrà comptabilitzar un cobrament. El compte de resultats conté els ingressos i les despeses que ha tingut una empresa. En canvi, el compte de tresoreria reflecteix els cobraments i pagaments que ha fet una empresa. Perquè una empresa sigui viable és imprescindible tenir un compte de resultats amb beneficis i un compte de tresoreria positiu.

Confondre ingressos amb cobraments i despeses amb pagaments ens pot induir a l'error, com per exemple fer-nos pensar que pel fet de generar liquiditat el negoci va bé, quan pot passar que en realitat tinguem pèrdues.

- Aleshores, on ho he d'apuntar?
- Ells et pagaran les polseres, oi?
- Sí. Un dia o altre. Esperem-ho!
- Aleshores apunta-ho a la columna d'ingressos.
- Aha.
- I el que et dec a tu per les classes de comptabilitat?
- A la columna de despeses. Però ja m'ho pagaràs.
- Sí. Un dia o altre.
- Esperem-ho!

Si una empresa fos un cotxe, el balanç és la part exterior (la carrosseria, les rodes, etc.); el compte de resultats és el motor, i la tresoreria és la benzina. Perquè l'empresa funcioni necessita una carrosseria i les rodes en bon estat, un motor que funcioni correctament i prou benzina per poder circular. Per resumir-ho, hem de tenir controlats aquests tres aspectes: tenir un balanç equilibrat, amb un compte de resultats amb prou benefici i amb una tresoreria positiva.